

EELK RAPLA MAARJA-MAGDALEENA KOGUDUSE LEHT

Nr 4 (17) oktoober ISSANDA AASTAL 2004

Kirjatäht suretab, aga Vaim teeb elavaks.

2.Kr 3,6

Igapäevane leib ja õiguse vilj

Aga see on nii: kes kasinasti külvab, see ka lõikab kasinasti, ja kes rohkesti külvab, see ka lõikab rohkesti. Igaüks andku nii, nagu ta süda on lubanud, mitte nõrduvalt või sunnilt, sest Jumal armastab rõõmsat andjat. Jumal on vägev andma teile kogu armu rikkalikult, et teil ikka oleks kõike küllaldaselt ning et te oleksite rikkad iga teo tarvis, nagu on kirjutatud: "Ta on jaganud, andnud vaestele, tema õigus kestab igavesti." Tema, kes annab seemne külvajale, annab ka leiva toiduseks, teeb rohkeks teie külvi ja kasvatab teie õiguse vilja. Te saate kõigiti rikkaks igasuguse siira headuse poolest, mis meie läbi valmistab tänu Jumalale, sest selle teenistuse kaudu antud abi mitte ainult ei leevenda pühade puudust, vaid muutub ka rikkalikuks Jumalale antud rohke tänu kaudu. Selle abistamise ehtsuse tõttu te ülistate Jumalat oma kuulekuses Kristuse evangeeliumi tunnistamisel ja oma osaduse siiruses nende ja kõikidega. Oma palvetes teie eest nad igatsevad teie järele Jumala võrratu armu tõttu, mis teie peal on. Tänu olgu Jumalale tema ütlemata suure anni eest!

2. Korintose 9, 6-15

Kuldsele sügisele eelnesid jahe kevad ja vihmane suvi. Sellele möödunud kasvuajale mõtleme ka nüüd, kui põllusaak on kokku kogutud. Põllumehele on sügis üks tähtsamaid aegu. Kui voos on olnud rikkalik, võib pere rõõmustada, on see aga olnud kasiin, tuleb ka muret kanda. Selline on lugu, kui me vaatame kogutud saagi peale. Ühel aastal on see suurem, teisel aastal väiksem. Kui oskame vaadata sellele, mis saagi taga on, siis näeme, et meie endi käterammust, kogemustest ja teadmistest jääb väheks, et taim

võiks kasvada. Palju olulisem sellest, mitu tsentnerit või tonni keegi aita tallele pani, on see, et me mõistaksime Taevaisa tänada kõigi andide eest. Siis oskame meie kätte usaldatult arukamalt kasutada.

Lõikustänapühäl toome kodukiriku altari ette parimaid ande põllu- ja aiasaagist. Nende ilusate andide keskel on oma koht ka uudseleival. Meie Isa palves ütleme: *meie igapäevast leiba anna meile tänapäev*. Nii Väikeses kui ka Suures Katekismuses loetleb Martin Luther üles kõik selle, mis on meie igapäevane leib: söök, jook, rõivad, jalatsid, kodu, pere, hea ilm, hea valitsus, rahuaeg... Tuues leiva Issanda altari ette, toome tänu lõikuse Issandale meile antud igapäevase leiva eest kogu selle mitmekesisuses.

Tänases kirjasõnas ütleb apostel, et külv ja lõikus on omavahel seotud. Kirjas galaatlastele tuleb Paulus selle mõtte juurde taas: "Mida inimene külvab, seda ta ka lõikab" (Galaatia 6, 7). Saak

sõltub nii külvatavast seemnest kui ka pinnasest, kuhu külv tehakse. Selliseid elujuhiseid leidub iisraeli tarkuskirjanduses rohkesti. Apostel vahendab vanatestamentliikku mõtet: "Kes õnnistuse peale külvab, see õnnistusega lõikab." See, kellel on õnnistus, ei pea ilma olema. Õnnistus aina õnnistab.

Lihtne põhitõde – andmine on saamise eeldus – peaks meile kõigile tuttav olema. Põllumees heidab seemne mulda, et see omal ajal võiks mitmekordselt tagasi tulla. Nõnda läheb põldur väljale, et usus oma tööd teha. Samamoodi on Suur Külvaja läinud välja, et puistata häid ande meie südamesse. Paljana ja vaesena oleme tulnud siia ilma, paljana ja vaesena kunagi siit ka lahkume. Ometi võime selles elus head vilja kanda, kui Jumala armu vastu võtame, mida tema meile sõnas ja sakramendis annab.

Jumal on vägev andma meile kogu armu rikkalikult, et meil oleks kõike küllaldaselt ning et oleksime rikkad iga teo tarvis. Kuidas vastame külvi ja lõikuse Issandale tema ütlemata suure anni eest? Kas oskame tänada teda, seistes rõõmsalt lõikuseandide ees? Viimases vennastekoguduse ajakirjas *Risti Vägi* küsib sedasama ka õpetaja Eenok Haamer. Tänu ei saa olla sunniviisiline, vaid peab esile tulema tänulikkusest. Tänulikkus aga on nägemise

oskus, mis oleneb meie läbikäimisest Jumalaga, arutleb ta.

Lõikustänapühäl tuleme pühakotta tooma tänu Taevaisale tema isaliku armastuse eest, mis meid siiani on saatnud. Maise kasvu aeg meie põhjamaistes oludes hakkab selleks korraks lõppema. Oleme tänulikud Jumalale, et ta ei ole meid hüljanud. Kui tänu tuleb hingest, siis tuleb ta hoolimata sellest, kas saak oli meie ootustele vastav või mitte.

Meie külviaeg kestab. Apostel kutsub külvama Vaimule

(Galaatia 6, 8-9), tehes häid tegusid ja aidates usuvendasid ning -õdesid. Suur lõikuseaeg on alles ees. Jumal, kes õnnistab põllumehe külvi ja annab meile leiba toiduseks, kasvatab ka meie õiguse vilja.

Lõikustänapüha on ühtlasi palvapäev igapäevase leiva eest. Palvetame, et me julgeksime külvata ja oleksime püsivad Vaimule külvates:

Taevane Isa, Sina oled loonud maa ja oled lasknud sellest tõusta viljakandvatel taimedel. Sina oled võtnud maapõrnu ja puhunud selle peale eluvaimu. Nõnda oled Sa valmistanud meid, inimesi. Meie oleme Sinu põllumaa. Kasvata meis õiguse vilja oma suureks lõikusepäevaks! Aamen

Erkki Toht, koguduse diakon

Milvi Tammik: Minu tee Kristuse juurde

Olen nüüd, mitukümmend aastat hiljem hakanud tõsiselt lapsepõlveaegadele tagasi mõtlema ja jõudnud järeldusele, et minu vanemad olid tööriigajad ning igati jumalakartlikud inimesed. Ju nad soovisid, et nende lapsed käiksid ka vanemate jälgedes.

Mäletan, et koos perega, rohkem küll emaga käisime Mõisaküla kirikus ja armulaual. Ema palus alati meeles pidada, mis sõnadega kirikuõpetaja mind altaril kätt pea peale pannes õnnistab. Emal oli ilus lauluhääl ja minule jäid osa laulude sõnad pähe. Lauluraamat oli emal kirikus alati kaasas, kuid minul oli seal laulusõnu veerida raske, aga viisid jäid meelde. Vaatasin ema suu peale, ajasin viisijoru üsna tugevalt ja sain ka mõnede sõnadele pihta.

Elasime äärelinnas ja pidasime loomi ning meil oli pidevalt ja hulga piimalisi - neid, kes piima ostsid. Mäletan, osa õhtusi piimalisi kutsuti sisse ja köögis laua ääres pakkus ema neile süüa ning loeti mingit raamatut, arvatavasti Piiblit. Meie, lapsed, õppisime õhtuti sel ajal teine teises toas ja kuulasime, mida köögis räägiti. Kuulsime, et sõja järel oli peaaegu igas peres raskusi ja meelehärmi, kuid ka seda, et Jumala arm aitab ja on üle kõige. Ema tavatses öelda: „Näidake armastust neile, kellest hoolite. Armastust ei pandud ju südamesse selleks, et see sinna jääks. Armastus ei olegi armastus seni, kuni seda välja ei jaga.“ Püüan seda alati ja igas olukorras meeles pidada.

Ema kiitis mind alati teistele, öeldes, et minu pärast ta muret ei tunne, saan elus hakkama. Ju ma olin lahtiste kätega ja mulle meeldis vanemate inimestega suhelda. Kui siga tapeti või kui olid pühad, siis saadeti meid ikka õega üksikuku jäänud vanadele head-paremat viima.

Ema suri, kui olin 12-aastane ja õde veelgi noorem. Nüüd hakkasin mina nende piimaliste ja lähedal elavate vanemate inimestega sidet pidama. Isa töötas vabrikus ja õhtuti käis hobusega aiamaid harimas. Tuppa sai ta alles pimedas.

Side kirikuga ei kadunud. Nüüd käisime kirikus koos isaga, vahel ka nende piimanaiste ja tuttavatega. Isa õpetas mulle piiblisalme ja ma pidin neid toolil püsti olles deklameerima, kui käisime kellelgi sünnipäeval või niisama mingil tähtpäeval. Vanemaks saades – keskkoolis – jäi niisugune etlemine mul ära ja ka kirikus käisime harvem.

Piiblit lugeda mul eriti aega ei olnud, sest kodutöid oli palju, kuid kirikuõpetaja jutlus tekitas südames alati erilise reaktsiooni, sellise, et ajas nutma. Juba kirikus endas on eriline õhustik. Hakkasin tundma, et Jumala Vaim annab tuge, puhastab ja parandab.

Õppisin Tallinna majandustehnikumis ja hiljem juba pere ja töö kõrvalt rahanduse eriala Tartu ülikoolis. Igapäevane töö ja pereelu kahandas minu jumalakartlikku meelt ning üha enam pühendusin ilmalikesse asjadesse. Olin aktiivne ja mulle langes kaela igasuguseid kohustusi enam ja enam.

Kirikus käisin ainult suurtel pühadel koos isaga. Ta oli vana ja me tõime ta enda juurde Raplasse elama. Nüüd viisin mina isa kirikusse. Lapsi ma ei julgenud kaasa võtta, sest kooliõpetajatel oli kohustus kontrollida laste kirikuskäimist.

Meie juures elades õpetas isa meid ja lapsi söögipalvet ütleva ja Taevasa tänama. Meie Isa palvet õpetas ta ka lastele. Isa oli meie peres nagu kaitseingel, saatis meid tööle

ja lapsi kooli heade vaimulike soovidega ning ootas meid pikisilmi koju akna juures koos koeraga. Kui isa ei olnud enam, oli mul kümmekond aastat tunne, et mingi tugi on kadunud, olgugi et minu lastel oli tubli isa ja minul endal hea abikaasa. Kirikuskäimine jäi üha harvemaks ja mul oli tunne, nagu oleksin kaotanud mingi kallihinnalise varanduse.

Ma usun, et Jumal oli see, kes tõstis mind uuesti üles. Oli sügisene pühapäev 1988.aastal ja pidin tööle minema, et lõpetada poolelijäänud analüüsi, kui nägin teisel pool teed minevat tuttavat. Küsimise peale vastas ta, et läheb leeri ja täna on leeriminevate inimeste esimene kokkusaamine. Ma ei osanud midagi enamat küsida ja mõtlesin oma töö peale, kuna tähtaeg hakkas lähenema. Kuid juhtus momentaalselt nii, et oma asutuse trepilt keerasin kiriku poole, läksin leeri ja olen siiani kiriku ja oma kogudusega aktiivselt seotud.

Olen õnnelik, et võin kuuluda nende inimeste hulka, kes usuvad, et Jeesuse kaudu on Jumal meie ette asetanud elu tee ja sellel teel käimist tuleb meil iga päev õppida. Ma loodan Jumalale pühendunult käia Temaga elu lõpuni.

Olen vanematelt pärinud kaastunde ja kaasinimeste aitamise tahte ning seetõttu ka palju kannatanud, kuid Jumal on mind sellesse positsiooni asetanud ja lasknud mul kogeda ka takistusi, mis on tulnud nendega võitlemisel ületada.

Mulle meeldib tegutseda koguduses, olen mitmendat koosseisu koguduse nõukogu ja revisjonikomisjoni liige, samuti diakooniatöö eest vastutaja ja segakoori vanem. Ma soovin muutuda üha enam meelepärasemaks ja kättesaadavamaks Jumalale, et Ta juhiks mind õiguse rööbastesse.

Olen tänulik Taevasa abi ja armu eest!

Vabatahtlikult võtsin selle ameti

Juhatuse esimees Raivo Erm ja õpetaja Mihkel Kukk

Tänavuse Rapla kirikumuusikafestivali lõppkontserdi järel oli õhkkond pastoraadis tavalisest pidulikum. Peapiiskop Jaan Kiivit andis mõni päev varem 50.sünnipäeva tähistanud koguduse juhatusesimehele Raivo Ermile üle EELK Konsistooriumi tänukirja kohusetundliku ja tulemusrikka töö eest koguduse juhtorganites. Koguduse õpetaja Mihkel Kukk ütles, et tema kaheteistkümnepäevane Raplas töötatud aasta jooksul on Raivo Erm neljas juhatusesimees ning kolm neist on oma esimest juubelit tähistanud selles ametis olles.

Mees parimates aastates

Kui küsisin Raivo Ermilt, kas on ka neid päevi, mil juhatusesimees ei pea koguduse asjadega tegelema, vastas ta, et mõni ikka tuleb. „Ma ei nurise, et oleks olnud väga raske, kuigi ka muid töökohustusi on mul palju. Ise vabatahtlikult võtsin selle ameti, sest ka see töö vajab tegemist. On olnud ka küllaga rõõme ja kordaminekuid.

Kõige toredam, et meil on selle aja jooksul koostöö sujunud hästi nii õpetaja kui ka kõigi teiste töötajatega. Probleemid on osatud selgeks rääkida ja ühiselt lahendused leida.

Rapla ja ümbruskonna rahvale on kirik nende kihelkonna keskuseks. Seal toimuvad regulaarselt ajakohased jumalateenistused, saavad teoks rahvusvahelised kirikumuusika festivalid, kihelkonnapäevade tähistamised, traditsioonilised lugemised tamme all ja palju muud. On rõõm, et juba mitu suve järjest on kirik olnud avatud kuuendal päeval nädalas kõigile teelistele. Koguduses tegutsevad kaks segakoori, pasunakoor ja käsitööring. Oleme tihedas läbikäimises naaberkogudustega ja sõpradega välismaal.

Rapla on Lääne-Harju praostkonna suurim kogudus. Mullu võis täheldada langusaastate järgset liikmete arvu stabiliseerumist ja edaspidi tahame loota väikest tõusu. Aasta alguses jõudsid Rapla kogudus ja vald punkthaaval sõnastatud koostööleppeni, mille täitmist me ühiselt jälgime. Ainult koostöö viib elus edasi.

Materiaalse poole pealt vaadatuna on tähtsaim, et kõigil hoonetel

oleks vettpidavad katused. Oleme jõudnud korda teha oma ajaloolise pastoraadihoone kui kultuurimälestise seest- ja väljastpoolt. Lähiaastate suurim ja kalleim ettevõtmine on kiriku siseremondiks valmistumine.

Kindlasti oleks olnud võimalik teha rohkem, aga väga halvasti pole ka läinud. Oleksin tahtnud mõjutada rohkem kogu kirikuelu, aga ma ei ole jõudnud ka enamat.”

Et süveneks kihelkondlik mõtlemine

„Mul on heameel, et ajalooline kihelkond on saamas selleks, milleks ta kunagi on tekkinud. Mitmedki eluvaldkonnad toimiksid paremini, kui jälgitaks kihelkonna kui tervikliku haldusruumi printsiipe. Minu sügav veendumus on, et kihelkond on oluline hariduse, kultuuri ja koguduse seisukohalt. Kihelkonna tugisambaks oli ja on kirik. Ideena püsib päevakorras koguduse ja kihelkonna muuseumi loomine pastoraadi ruumidesse.”

Ootan puhast andmisrõõmu

„Et kirikutöö veelgi paremini laabuks, vajame paljude inimeste vabatahtlikku tööd ja valmidust ohverdada selleks osa oma ajast. Täna neid, kes ühiskondliku tööga aastate vältel on aidanud kogudust praeguse tasemeni viia ja olgu juba ette tänatud need, kes veel appi tulevad. Kel soovi ja kutsumust, saab alati meiega liituda. Iga mõtte, idee ja töökäsi on väga oodatud.

2005.aasta alguses valitakse uus koguduse nõukogu ja juhatus. Nõukogu liikmel peaks olema kindlasti sädet ja tahtmist, oskust seada selgeid eesmärke ja neid ellu viia. Kindlasti peaks temas olema valmidus teha seda tööd puhtast andmisrõõmust.”

Koguduse juhatuse staazhikaim liige Siiri Rospu Raivo Ermist:

„Olen kogenud Raivo Ermi juhtimist koguduses üle kolme aasta. Tal on oma nägemus asjadest ka pikemas perspektiivis. Ükskõik, kes tema poole pöördub – kohe on ta nõus aitama, olgugi et tal endal on palju igasuguseid tegemisi ja huvialasid. Ta on rõõmsameelne suhtleja ja hea koostööpartner õpetajale, kiriku töötajatele, omavalitsustele. Juhiroll sobib talle.

Koguduse murede lahendamine on olnud talle oluline. Asudes ühehäälselt valituna koguduse juhatusesimeheks, seadis ta oma tähelepanu keskmeks pastoraadi remondi lõpetamise. Selle tulemusena sai hoone 2003.aastal uue katuse ja ehitati ümber suur saal koos kolme kõrvalasuva ruumi ning ajaloolise peasissekäiguga.

2004 sai pastoraat ka välisvalgenduse. Nii on jõudumööda suudetud anda sellele nõukogude ajal käestlastud hoonele taas hea väljanägemine.

Mitum vajaminevat tööd kiriku juures piirab rahanappus, mille nimel on Raivo jätkuvalt otsimas uusi võimalusi.”

Ilme Veetamm

Raivo Erm jagamas näpunäiteid pastoraati värvinud Rapla õpilasmalevlastele

Mälestusi pühapäevakoolist 1992-1999

See oli sügisel 1992, kui olime järginud õpetaja Mihkel Kuke kutset ja tulnud kokku koos paljude huvilistega, et jätkata uute inimestega pühapäevakooli tööd Rapla koguduses. Kaks aastat varem oli õpetaja Esra Rahula ja organist Mari Põllu koostööna ning õpetaja abikaasa Saima Rahula kaasabil pühapäevakooli juba tehtud.

Mäletan algusaastaid hästi, sest ka minu lapselapsed alustasid siis oma pühapäevakooliga. Esra Rahula ja Mari Põld oskasid väga lastepäraselt ja emotsionaalselt tunde sisustada. Mari Põld juhatas ka lastekoori ja ansambli. Lapsi käis koos väga palju.

Meid, uusi töötajaid, nooremaid ja vanemaid, lähedalt ja kaugelt tulijaid, kes soovisid pühapäevakooli tööd teha, kogunes kiriku juurde üllatavalt palju. Loomulikult puudus meil esialgu erialane väljaõpe, kuid kõiki ühendas huvi kiriku ning pühapäevakooli vastu. Olin koguduse liige ja juba enam kui aasta laulnud ka segakooris. Kõik olime eelnevalt rohkem või vähem kirikuga kokku puutunud, kuid suur soov oli teha midagi enamat, eriti laste heaks. Enamasti oldi pedagoogilise haridusega, kuid oli ka muude elualade inimesi ja nad kõik sobisid lastega suurepäraselt. Kutsusime endi hulka muusikuid, et igas tunnis oleks ka lauluõpetaja, sest lapsed armastavad ju väga laulda.

Tõsine töö algas kõigepealt meie endi koolitusega. Õhtuti jagas meile vajalikke teadmisi koguduse õpetaja ning tema leppis kokku ka kõikvõimalike seminaride ning kursuste suhtes. Algasid iganädalased kooskäimised, kus lektoriteks olid juba kogemustega pühapäevakooliõpetajad, pastorid, ka inimesed välismaalt. Eriti tõhus oli Hageri koguduse pühapäevakooli õpetajate Lia Kaljuste ning Anne Maasalu abi. Huvitavate loengutega esines tollal Hagudis elanud praegune Rannamõisa koguduse õpetaja Aare Kimmel.

Näidistunde andis Mariana Hapsal Tallinnast Pühapäevakooliühendusest (PÜ). Sisuka ja põhjaliku koolituse tegi meiega misjonär Merja Humppi Soomest, kes valdas ladusat eesti keelt. Peale selle, et me Raplas koos käisime, võtsime osa õppepäevadest Tallinnas ning mujal. PÜ-st saadeti näitlikke materjale, tunnikonspekte, tööplaan vanuseastmete järgi ning ka laste kristlikku kirjandust.

Oli plaanitud, et pühapäevakool alustab taas jaanuaris 1993 ja nii see teoks saigi. Huvi kiriku vastu oli suur ning lapsi kogunes ligi 300. See mõjus nagu värske tuulepuhang. Jagasime 3 – 14 aastased lapsed vanuse järgi 7 rühma, igaühes ligi 30 last, ühes isegi 60. Ühe pere lapsed said jääda samasse rühma. Ruumi oli vähe, sest pastoraadis tegutses siis veel Rapla trükikoda. Osa rühmi käis koos lasteaedades: õpetaja Malle Araka lapsed „Kellukeses“, Svea Jõeste ja Helgi Rannu omad „Pääsupesas“, Anu Kivioja õpilased „Naksitrallides“ ja Merle Maasoo omad Alu koolis.

Tunnid olid jaotatud kogu nädala peale, sest pühapäeval poleks me kõik kiriku juurde mahtunud. Mina sain oma väikeste rühmaga kasutada ühe aasta „Pääsupesa“ lasteaia ruume ja olime selle eest väga tänulikud. Minu väikestele sobis lasteaia miljöö. Tunnid olid mul üles ehitatud nii, et pühaliku osaga alustasime verandal. Kõigepealt sobiv alguslaul, siis päevakohane palve, mida võis lugeda ka laps, seejärel lugesime loo Lastepiiblist, mida järgnevalt koos arutasime. Õpetasin lapsi märkama hädasolijat, andestama, ennast teistest mitte paremaks pidama jne. Pärast teemakäsitlust mängisime, joonistasime, meisterdasime. Kutsusin tundi ka külalisi.

Raivo Lõhkivi abikaasa Anu õpetas lastele pilliroost jõulukroonide tegemist. Malle Arakas ja Ruth Klaus jagasid oskusi tushiga

Lapsed kingiks saadud kaartidega, taga õpetaja Luule Lainväe

puhumistehnikas jõulukaartide valmistamisest. Veiko Siniroht saatis kitarriga lastelaule ning laulis ka ise. Helene Lume, kes oli kunagi ka ise aktiivne lastetöö tegija olnud, oskas eriti armsalt lastega suhelda. Ta jutustas ülestõusmispühadest ja laulis vanu laule kitarriga saatel. Temalt õppisime ka ise vanu, eriti nauditavaid pühapäevakooli laule, lemmiklauluks kujunes Noa laev. Käisime tema kodus tundi pidamas koos lastevanematega. Seal oli vaimsust ja pühadust. Lapsed olid lummatud Leeni-tädi jutte ja laule kuulates ning vanaaegseid asju nähes. Ta jagas meile rõõmuga ka vanu pühapäevakooli lehti, kust leidsime sobivaid jutukesti lastele ettelugemiseks. Olime kõik tänulikud.

Kui oli võimalus, pakkusin lastele tunni lõpus teed, võileiba ja küpsiseid. Juhtus ka nii, et läksin enne tunde poest läbi ostma sooja leiba. Lõikasin selle väikesteks tükkideks ja asetasin vaagnal lauale. Kogunesime lastega ümber laua, õppisime söögipalvet, lugesime seda ja igaüks sai leiba maitsta. Lõhnava leiba maitset nii hästi, et peagi oli kõik otsas. Õppisime leiba austama.

Kevadel käisime metsas matkal, tegime lõket ja avastasime looduseimesid. Olime kutsutud ka Hageri lastelaagrisse, mis kestis kolm päeva. Ka Märjamaa lastel käisime külas. Vaatasime sealset vana kirikut ja uut pastoraadihoonet, kus me ka ööbisime. Järgmisel päeval osalesime jumalateenistusel ja laulsime koos Märjamaa koguduse lastekooriga. Aastatega kasvades võtsime osa juba suurematest üritustest, nagu perepäevad Padisel, noortepäevad Saaremaal, lastelaagrid koos Soome sõpradega nii Raplas kui ka Alahärmäs.

Kõige selle kõrval ei lakanud õpetajate koolitus. Palju uusi kogemusi ja teadmisi saime 21.09 – 17.10. 1993.a. kursustelt Raudaskyla õppekeskuses Soomes, kust võtsid Raplast osa Anneli Kukk, Ly Reisko ja mina. See oli väga põhjalikult ettevalmistatud kursus, kus saime isegi tunnistuse, mis oli ka esimene dokument andmaks meile loa töötada pühapäevakoolis õpetajana.

Kuna meil on sõpruskogudus Soomes Alahärmäs, leidsime, et on tarvis soome keelega tutvust teha. Otsisin toredad soome keele õpetajad Aime Klandorfi Kehtnast ja Mari Sepa õhtukoolist. Kursus töötas kahes rühmas – lastele ja täiskasvanuile. Seda oli vaja, sest pärast kohtumist soome noortega arenes ka juba kirjavahetus ülelahe sõpradega. Olime tänulikud oma sõpruskogudustele Soomest, Rootsist ja Saksamaalt, kes ikka meile õppematerjale, mänguasju ja pühadeks maiustusi saatsid.

Koostöö hakkas elavnema ka Järvakandi pühapäevakooliga, keda juhendas õpetaja Rita Merekivi. Korraldasime ühiseid üritusi ja väljasõite. Et Rital oli alati kaasas fotoaparaat, täienes ka meie kroonikaalbum paljude ilusate piltidega.

Kirikupühade jumalateenistustel esinesid lauludega ka lapsed. Laulurepertuaariga meil enam probleeme ei olnud, sest järjest oli ilmunud uusi laulikuid lastele ja noortele. Esialgu laulsid kõik – kogu pühapäevakool, ent tasapisi hakkasime mõtlema koorile. Sain nõusse muusikaõpetaja Linda Rosina, kellest saigi meie esimene lastekoorijuht. Koor oli 56-liikmeline. Linda Rosin lavastas ka esimesed piibliloo dramatiseeringud. Õpetajate abiga valmistati ise kostüümid ja dekoratsioonid maalis isetegevuslik kunstnik Kalev Laube.

Järgmised koorijuhid olid Kersti Saadlo, Urve Uusberg ja Anu Siniroht. Anu seisis hea ka selle eest, et koor saaks lõpuks esinemisriietuse. Sponsori, ES Sadolin AS abiga muretseti sobiv riidekangas. Anu tegi ise väljalõiked ning õpetajad ja vanemad aitasid valmis ömmelda. 1998.aasta laste jõulujumalateenistusel esineti juba uute riietega.

Aastad möödusid. Lapsed, kes meiega alustasid, olid kasvanud suuremaks ja oma vanuse tõttu ei tulnud enam pühapäevakooli. Loomuliku järjena oleks nüüd pidanud jätkuma töö noortega, kuid ei olnud sobivat noortejuhti ja nii hõrenesidki meie read iga aastaga. Isiklikel või muudel põhjustel jäid eemale ka paljud õpetajad: kes läks edasi õppima, kes vahetas elukohta jne. Inimene võib ka lihtsalt väsida.

Proovisin lastele tutvustada skautlust, aga et me ei leidnud noort juhti, jäigi see sinnapaika, kuigi võtsime osa ühest skautide ja gaidide suurlaagrist.

Alati olid meile toeks ja abiks õpetaja Mihkel Kukk, juhatuse esimehed Arvo Musthallik ja Villu Siniroht, organistid Ülo Väling ja Hille Poroson ning segakoori dirigent Ester Ilves.

Töötasin Rapla koguduse pühapäevakooli õpetajana üle 7 aasta – 1992. aasta sügisest kuni 1999.aasta suveni. Pühapäevakooli juurde oli tulnud uusi noori õpetajaid, nagu Arvi Schihalejev, Kadi Berlokko, Ulla Lõhkivi, Marlein Mällo koos teiste noortega Hagudist, Jaana Maria Unga, Liis Tiigirand jt. Tundide pidamisel olid juba abiks pühapäevakooli vanemad tüdrukud, nagu Triin Kukk jt. Tundsin, et olin oma panuse kirikule andnud – nii palju, kui oma vanuse juures suutsin. Oli aeg töö noortele üle anda. Hiljem küll käisin veel abiks, aga nägin, et töö laabus ja jäin kõrvale. Oli küll kahju loobuda, kuid aastad tuletasid vanust meelde ja terviski andis märku, et tuleb oma elu seada rahulikumale rajale. Meenutan seda etappi oma elus väga sooja südamega.

Pühapäevakooli tunnid lõppesid sageli kehakinnitusega

Nimetan need, kellega mul oli suur õnn Rapla koguduse pühapäevakoolis koos töötada ja paljudel kursustel ühiselt õppida:

Malle Arakas; Heili Arro, muusikaõpetaja; Irja Avandi, muusikaõpetaja; Kadi Berlokko; Lydia Ilves, muusikaõpetaja; Svea Jõeste; Anu Kivioja; Ingrid Küla, muusikaõpetaja; Raivo Lõhkivi; Ulla Lõhkivi; Merle Maasoo; Veronika Matkevicius; Marlein Mällo; Eva Palo; Aivar Pihelgas; Ülle Piil, muusikaõpetaja; Marge Piller; Heidi Plakso, muusikaõpetaja; Anne Raadik; Helgi Rannu; Sirje Randmaa, muusikaõpetaja; Tiiu Rattasep; Ly Reisko; Arne Reimand; Linda Rosin, koorijuht; Kersti Saadlo, koorijuht; Airi Saaron; Arvi Schihalejev; Anu Siniroht, koorijuht; Liis Tiigirand; Jaana Maria Unga; Urve Uusberg, koorijuht; Heli Viinalass; Heivi Äärma.

Vabandan nende ees, kes mulle enam ei meenu. Kõigist küll ei saanud õpetajaid pühapäevakoolis, kuigi nad alustasid meiega koos südames sooviga selleks saada. Seda, kas meie töö ka professionaalne oli, on väga raske mõõta. Tean aga, et meie kasutada oli piisavalt õppekirjandust, osalesime pidevas enesetäiendamises ja mis kindel - kõik meie õpetajad ning lektorid olid oma ala professionaalid. Tegime oma tööd ausa ja puhta südamega. Noortele, kes meie tööd jätkavad, soovin õnnistatud päevi selleks lootust andvaks tööks.

Luule Lainväe, Rapla koguduse pühapäevakooli endine õpetaja

Anu Siniroht juhatamas pühapäevakooli lastest väljakasvanud lastekoori Maarjalill

Misjonipärastlõuna

22. augustil kõnelesid Rapla pastoraadis suvisel misjonireisil käinud, sai uudistada ka misjoninäitust ja osaleda loteriis.

Näituse põhisisu moodustasid misjonipõllult kaasatoodud tarbeesemed, muusikariistad, rõivad, ehted ja mänguasjad. Küllastajad imetlesid esemete valmistajate leidlikkust olemasoleva materjali kasutamisel. Näiteks olid tansaanlased olnud piisavalt nutikad tegemaks kõrvitsast pudeli, kookospähklist kulbi, härjasabast kärbsepiitsa ja konservikarbi Toyota.

Suurem osa eksponaatidest pärines Misjonikeskuse mahukast näitusekorvist, mis sisaldab Soome misjonäride mitmelt poolt kaasatoodud esemed. Lisaks oli võimalik lugeda sõbrakirju, M-faile ja muid misjoniteemalisi kirjutisi. Infotihedaimaks näituse osaks oli gloobus, millele olid märgitud need kohad, kus praegu teenivad Eesti misjonärid: seitse abielupaari ja neli naist, kelle lähetajateks on EEKBL, EKNK ja EELK.

Lisaks neile, kes mitu aastat järjest samas piirkonnas töötavad, käib inimesi ka lühematel misjoniretkedel. 22. augusti pärestlõunal saigi Rapla kogudus kuulata kolme toredat naisterahvast, kes käisid sel suvel Lääne-Siberis hantide juures. Küllike Evertov, Riina Karik ja Ljudmilla Voltšihhina ütlesid, et kõige lihtsam oli kontakti leida laste ja noortega, sest need tulid kohe ise ligi, olid suhtlemisaltid ja teadmishimulised ning järgmistel õhtutel nõudsid meeldima hakanud kristlikke laule juba soovilugudena. Kõige kehvemini sai jutule meestega, sest naistel pole sealses ühiskonnas tavaks mehi õpetada.

Et suhted kohalikega olid sõbralikud, ei heidutanud misjonireisilisi sääserohkus, kasinad pesemistingimused ega vajadus keeta joomiseks kollast jõevett. Küll aga süvenes nendes mure siis, kui laev, millega nad pidid ära sõitma, juba mitmendat päeva ei tulnud. Kogu sealne liiklus käis jõgesid mööda. Külliki meenutab ängistavat tunnet, mida tekitas võimetus edasi liikuda ja uute inimesteni jõuda. Ühel hommikul, kui oli teatatud, et seekord laev tõesti läheb, liikus seltskond lootusrikkalt jõe äärde. Ja seekordki ei paistnud laeva kusagilt. Küla poole vaadates nägid nad aga suurt suitsusammast. Põlev maja kuulus lasterikkale perele, mille liikmed olid alati misjonireisiliste üritustel käinud. Sealsamas kõrval oli koolimaja. Hooned paiknesid külas lähestikku, nende vahel olid laudteed ning juba nädalaid polnud sadanud piiskagi vihma.

Loomanahast kandik Tansaaniast

Tagantjärele oli misjonäridel väga hea meel, et nad polnud enne õnnetust ära sõitnud. Kohalikud omistavad igale juhtumile suure tähenduse: tõenäoliselt oleks tulekahju põhjustajateks peetud kristlasi, eriti seepärast, et see tabas nende suhtes väga sõbralikult meelestatud perekonda. Edaspidi oleks olnud juba väga raske sellesse külla jutule pääseda. Nüüd aga said misjonärid tulekahju kustutades omainimesteks. Niipea, kui tuli oli kustutatud ning majast ilmajäänud perele raha ja riided antud, tuli teade: teie laev on kohal, võite minna.

Ehkki kõike toimunut on võimatu kirjeldada, sai reisiliste jutust ometi aimu misjonitöö muredest ja rõõmudest. Ka misjoninäituse eesmärgiks oli tuletada meelde praegu misjoniradadel viibijaid, seda enam, et nad vajavad meie palvetoetust. Misjonipärastlõunal jäävad meenutama pildid aadressil <http://www.pilt.ee/view/178400/>

Üleskutse

Eelseisvatel EELK Misjonipäevadel 22.-24.oktoobrini Tallinnas toimub misjoniturg, kus müüakse käsitööd, küpsetisi, kristlikku kirjandust jm. Tulu läheb misjonitöö toetuseks. Kui soovid misjoniturule laupäeval, 23. oktoobril kell 10–18 Tallinnas Rahvusraamatukogus üht-teist anda või tulla ise mõneks ajaks müüma, helista koguduse misjonisekretärile telefonil 55604418 või Misjonikeskusesse telefonil 6464760.

Annika Kilgi, koguduse misjonisekretär

Järgmine peatus: Pilistvere noortepäevad

Iga-aastaseks traditsiooniks on saanud Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku noorte suvepäevad mingi läbiva teemaga. Seekord peeti need päevad Pilistveres nime all - *Järgmine peatus taevas*. Järgmise peatuse otsingul oldi neli päeva: 8 – 11.juulini. Rapla kogudusest osales kaheksa noort: Triin, Marlein, Jaanika, Annika, Gertrud, Jaana Maria, Maili ja mina.

Pakuti huvitavat tegevust, armastatumad olid gospellaul ja -tants,

märkide valmistamine ning esmaabi kursus. Kahel päeval tegelesime enda valitud grupitööga. Päeval õpituga võis esineda õhtul vabalaval. Ei puudunud ka piiblitunnid, mida korraldasid teistest küll vanemad, aga siiski noored kristlased. Tund andis võimaluse üksteisega paremini tutvuda ning jagada mõtteid Piibli teemadel.

Suurimate kontserdielamuste hulka kuulus kindlasti üllatusesineja Dave Bentoni ja noorte seas alati populaarse kristliku bändi Crux kontsert. Samuti avanes võimalus kuulata Tallinna ja Viljandi gospelkoori.

Hommikuid alustati ja õhtud lõpetati palvusega. Erilisim neist oli esimese päeva õhtupalvus tõrvikuvalgel Pilistvere kivikangrul. Päevade jooksul oli ka mitu jumalateenistust. Vaieldamatult kõige meeldejäävam neist oli viimane õhtumissa küünlavalges kirikus kitarr ja tshello saatel.

Viimasel päeval pakiti telgid ja kotid ning jäeti hüvasti nii vanade kui ka uute tuttavatega ning oldi lootuste ja mõtetega juba uues suves. Kõik inimesed olid seal õnnelikud, mõtlesin tagantjärele. Kuigi koos oli palju erinevaid noori kogu Eestist, ühendas neid miski ja see miski oli usk. Noortepäevade eesmärk ongi ühendada kristlikke noori ja Pilistveres täitus see suurepäraselt.

Mari Tammar

Suvesündmused 2004 Rapla koguduses

Eesti lipu 120.aastapäevale pühendatud Rapla kihelkonnapäeval 22.juulil räägiti eestlase identiteedist ja eurooplaseks olemisest. EÜS-i esindajad andsid trofeena kogudusele üle õpetaja Joosep Liivi üliõpilastekli. Jumalateenistusel jutlustas Kolga-Jaani koguduse õpetaja Ants Tooming (paremalt teine).

Rapla XII kirikumuusika festivali lõppkontserdi järel 8.augustil anti tänavuse aasta Rapla kihelkonna auhind - Maarja-Magdaleena pronkskuju festivali korraldajale Raimo Kivistikule (vasakul). Tema kõrval juhatuse esimees Raivo Erm, endine maavanem Kalle Talviste, õpetaja Mihkel Kukk, vallavanem Aare Heinvee ja peapiiskop Jaan Kiivit.

Kirikumuusika festivali avakontserti 31.juulil juhatas Tõnu Kaljuste

Kontserdile tulnuid tervitas festivali patroon, Eesti Vabariigi kultuuriminister Urmas Paet

1.septembri koolirahu kontserdi tõmbenumbriks olid kolm Rapla päritoluga tenorit Priit Võigemast, Vaiko Eplik ja Märt Avandi

Kõlas Beethoveni ja Mozarti muusika

Rapla oreli 65. aastapäeva tähistati orelinädalaga 30.augustist kuni 3.septembrini

Õnnitleme!

OKTOOBER

1. Urve Raadik 50
2. Asta Hermat 75
13. Linda Laurimäe 90
13. Viktor Reino 60
15. Helju Parts 80
16. Hildegard Laiv 103
16. Hermine Lukki 91
21. Helga Arro 70
25. Helga Kibbermann 94
25. Ellen Villig 50
27. Helvi Mulin 50
31. Amanda Särekanno 90

NOVEMBER

2. Saima Randjärv-Berlokko 50
3. Helje Kloch 70
9. Erla Luukas 75
11. Valve -Armilde Kadak 75
13. Miilvi Tammik 60
15. Ester Lukas 60
18. Aino Kuusk 75
19. Marianne Kuulpak 50
22. Karl Männiste 95
26. Hilda Mustallikas 90
26. Melita Kiinvald 70
30. Lilli Jõgisalu 80

DETSEMBER

5. Heino Leinaru 85
5. Silvia Lepik 75
7. Harri Kuusemets 80
13. Vaike Veeorg 70
14. Astrid Schutting 70
15. Õie Jõearu 80
16. Taimi Ummalas 50
17. Erika Eigla 60
18. Norma Kohlmann 70
21. Olga Hunt 96
21. Ölme Saar 80
22. Otto Rehfeldt 80
23. Rosalie Kerdmann 96
26. Sulev Sukles 50
29. Ülo Sullakatko 70

31.oktoobril oleks professor Hugo Lepnurm saanud 90-aastaseks. Sel puhul korraldatakse 26.10- 31.10. 2004 üle-eestiline muusikanädal - Hugo Lepnurm 90.

Laupäeval, 30. oktoobril

Rapla pastoraat

Seminar Hugo Lepnurme mälestuseks "Peatükke kultusmuusika ajaloost"

10.00 Muusika kiriklik ettekandelaad: Kriteeriumidest ja nende päritolust - Toomas Siitan

11.00 Peatükk vaba klaverisaate kujundamisest - Olav Ehala

Rapla kirik

12.15 Lõunakontsert Rapla noortekollektiividelt

13.00-14.00 lõuna

Rapla pastoraat

14.00 Instrumentaalmuusika vaimulikkusest - Mart Jaanson

14.45 Hümnoloogia Seltsi tegevusest Eestis ja Eesti Hümnoloogia Seltsi aastakoosolek

Rapla kirik

16.00 Kontsert-jumalateenistus Hugo Lepnurme koori- ja oreli loomingu mälestustahvli avamisega, jutlustab praost emer Esra Rahula

Rapla pastoraat

17.30 Mälestusõhtu "Lepnurm ja Rapla"

Teated

Kolmapäeval, 13. oktoobril kell 19 **kontsert** Kopenhaageni kammerkoorilt *Camerata*

Laupäeval, 16.oktoobril kell 9 kiriku ja pastoraadi ümbruse **sügisene suurkoristus**

Pühapäeval, 17.oktoobril kell 10 **palvetund** koguduse raamatukogus

kell 12 **armulauaga jumalateenistus**, segakoor

Neljapäeval, 21.oktoobril kell 17 **piiblitund** inglisaalis - Rooma kirja 2.peatükk

Laupäeval, 23.oktoobril kell 12 **vennastekoguduse kuulutustund** pastoraadi saalis

kell 16 **pasunakoorige kontsert** Wiesbaden SymphonicBrassilt ja koguduse pasunakoorigilt

Pühapäeval, 24.oktoobril kell 10 **palvetund** koguduse raamatukogus

kell 12 **misjonipüha jumalateenistus** külas Viljandi Jaani koguduse gospelkoor

Laupäeval, 30.oktoobril - **professor Hugo Lepnurme 90. sünniaastapäeva üritused**

Pühapäeval, 31.oktoobril kell 10 **palvetund** koguduse raamatukogus

kell 12 **usupuhastuspüha armulauaga jumalateenistus**

Neljapäeval, 4.novembril kell 17 **piiblitund** inglisaalis - Rooma kirja 3.peatükk

Pühapäeval, 7. novembril kell 10 **palvetund** koguduse raamatukogus

kell 12 **armulauaga jumalateenistus**

Laupäeval, 13.novembril kell 12 **vennastekoguduse kuulutustund** pastoraadi saalis

Pühapäeval, 14.novembril kell 10 **palvetund** koguduse raamatukogus

kell 12 **isadepäeva perejumalateenistus**

Neljapäeval, 18.novembril kell 17 **piiblitund** inglisaalis - Rooma kirja 4.peatükk

Pühapäeval, 21.novembril kell 10 **palvetund** koguduse raamatukogus

kell 12 **igavikupühapäeva armulauaga jumalateenistus**, mälestame kirikuaasta jooksul lahkunuid, laulab Riinimanda vanamuusikaansambel

Koguduse kantselei avatud T-R kell 9-13, P ja kirikupühadel enne ja pärast

jumalateenistust. Telefon 48 55 470, e-post: rapla@eelk.ee;

õpetaja Mihkel Kukk 48 68 144; 055 650 722; juhatause esimees Raivo Erm 051 30 212

Fotod: Jaan Kurm, Arvo Kuldkepp, Tiiu Luht, Harri Rospu, Aino Villand, Jaana-Maria Unga, Silvi Ojamuru, Maris Palmi ja erakogud

Toimetaja Ilme Veetamm, küljendaja Jaan Kurm